

## USNESENÍ

Krajský soud v Brně rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Zuzany Bystřické a soudců JUDr. Faisala Husseiniho a JUDr. Mariana Kokeše v právní věci

navrhovatele: **Přípravný výbor pro účely konání místního referenda v obci Škrdlovice o umístění a výstavbě zastávky autobusu a čekárny, přístřešku v parku před kaplí svatých Cyrila a Metoděje**  
sídlem Škrdlovice 169, 591 01 Žďár nad Sázavou  
zastoupený zmocněncem I. H.

proti

odpůrci: **obec Škrdlovice**  
sídlem Škrdlovice 48, 591 01 Žďár nad Sázavou

**o návrhu na určení, že návrh na konání místního referenda v obci Škrdlovice ze dne 25. 11. 2019 o umístění a výstavbě zastávky autobusu a čekárny, přístřešku v parku před kaplí svatých Cyrila a Metoděje nemá nedostatky,**

**takto:**

- I. Určuje se, že návrh na konání místního referenda ze dne 25. 11. 2019 v obci Škrdlovice o navrhované otázce „*Souhlasíte s umístěním autobusové zastávky s čekárnou – přístřeškem v parku před Kaplí svatých Cyrila a Metoděje na pozemcích parcelní číslo 698/2, 698/35, v katastrálním území Škrdlovice?*“ **nemá nedostatky.**
- II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.

**Odůvodnění:**

### **I. Obsah návrhu**

1. V návrhu ze dne 18. 12. 2019, který byl krajskému soudu v Brně doručen dne 19. 12. 2019, navrhovatel uvádí, že dne 25. 11. 2019 podal v souladu se zákonem č. 22/2004 Sb., o místním referendu a o změně některých zákonů (dále jen „zákon o místním referendu“) návrh na konání místního referenda. Dne 9. 12. 2019 pak obdržel výzvu odpůrce k odstranění nedostatků, které byly zjištěny pro přezkoumání návrhu na konání místního referenda. Dle názoru odpůrce tak měly vady spočívat v nesprávně formulované, dezinformační a pochybené referendové otázce.
2. Navrhovatel dále uvedl, že nesouhlasí s postupem odpůrce, a proto se domáhá soudní ochrany, v jejímž rámci má soud vyslovit, že předmětný návrh na konání místního referenda nemá nedostatky. Přitom z vyjádření obce Škrdlovice k návrhu územního plánu ze dne 25. 2. 2019 vyplývá, že tato obec požaduje zastávku před obecním úřadem přesunout do ploch Q před zmíněnou kaplí.

3. Navrhovatel rovněž uvedl, že § 10 a § 11 zákona o místním referendu stanoví formální náležitosti, které musí obsahovat předložený návrh na vyhlášení místního referenda (jedná se o náležitosti návrhu a podpisových listin). Podle § 12 odst. 1 a 2 posoudí obecní úřad, zda návrh splňuje zákonem stanovené náležitosti. Podle § 13 odst. 1 písm. a) zákona o místním referendu je pak zastupitelstvo obce v rámci rozhodování o vyhlášení referenda oprávněno posuzovat, zda referendová otázka splňuje požadavek dle § 8 odst. 3 zákona o místním referendu, tedy zda je otázka jednoznačně položena tak, aby na ni bylo možné odpovědět „ano“, nebo „ne“.
4. Podle názoru navrhovatele je tak zřejmé, že odpůrce jednal v rozporu s § 12 odst. 1 zákona o místním referendu, když posuzoval znění referendové otázky. Zákon o místním referendu totiž neumožňuje obecnímu úřadu přezkoumávat, zda lze či nelze referendum o navržené otázce konat, neboť posouzení otázky, zda otázka navržená přípravným výborem jen nebo není jednoznačně položena, přísluší výlučně zastupitelstvu obce poté, co je mu bezvadný návrh přípravného výboru předložen k projednání.

## II. Vyjádření odpůrce

5. Odpůrce ve svém vyjádření ze dne 6. 1. 2020 uvedl, že trvá na důvodech uvedených ve výzvě k odstranění nedostatků ze dne 9. 12. 2019, č. j.648/2019/skrdl, které se týkají nesprávně formulované otázky.
6. K návrhu referendové otázky odpůrce sdělil, že autobusová zastávka již v obci existuje historicky několik desítek let a nachází se právě na okraji parku. Autobusová zastávka není dle platných právních norem stavbou a přístřešek není její součástí. Zastávka je dle ČSN tvořena pouze označníkem a dopravním značením. Stávající historicky daná autobusová zastávka a nově vybudovaný přístřešek se nenachází v parku před kaplí svatých Cyrila a Metoděje, nýbrž na okraji parku a od stavby kaple jsou úhlopříčně vzdáleny více než 44 m. Autobusová zastávka se nachází na pozemku p. č. 794/1 v k. ú. Škrdlovice a autobusový přístřešek se nachází na pozemcích p. č. 794/1 a 698/35 v k. ú. Škrdlovice.
7. Odpůrce dodal, že předmětná otázka v sobě obsahuje dvě věci a ptá se na dvě věci současně, jde o tzv. „dvouhlavňovou otázku“: 1. autobusová zastávka; 2. čekárna – přístřešek. Respondenti pak nevědí, na co přesně se otázka ptá (zda na zastávku, přístřešek nebo obojí současně). Odpůrce pak neví, co každý svou odpovědí ano/ne vlastně vyjadřuje, není jasné, o čem by výsledek referenda vypovídal.
8. Odpůrce dále spatřuje nesoulad věcné povahy problému a konceptu zjišťovaného v dotazu. Věcně se jedná o problém, který má dimenze: postavit – nechat stát – odstranit. Otázka se ale ptá na „umístění“. Není vůbec jisté, že názor na umístění (čehokoli kamkoli) jednoznačně určuje názor na to, zda postavit, nechat stát, nebo odstranit. Například nesouhlasit s umístěním lze u čehokoli: přístřešku, lampy veřejného osvětlení, lipové aleje nebo budovy školy. Ale to ještě dle odpůrce neznamena, že je někdo proti tomu, aby se tam dané věci postavily, anebo aby se odstranily, pokud už tam jsou. V případě postavení – ponechání – odstranění totiž lidé zvažují jiné okolnosti, než při vyjadřování souhlasu s umístěním. Např. jak by to vypadalo jinde, v jiné podobě, jestli je to důležité, jestli je kam přestěhovat jinam atd. V případě obce Škrdlovice je umístění zastávky historicky dané a přístřešek již stojí.
9. Podle názoru odpůrce je tu také „zmatení polarity konceptu a odpovědní škály“. Odpůrce zde dovozuje, že odpověď „ne“ v reakci na souhlas („souhlasíte s umístěním“ - „ne“) vůbec

nemusí znamenat, že je respondent proti umístění nebo dokonce že by byl pro odstranění. Vyjadřuje pouze to, že věci není nakloněn tolik, aby takto explicitně vyjádřil souhlas. Ze záporné odpovědi pak není jasné, zda je respondent nerozhodný (nevyjadřuje souhlas, ale nevyjádřil by ani nesouhlas, kdyby byla otázka položena jinak), anebo skutečně proti. Škála v takto znějící otázce jakž takž dobře pokrývá pouze polovinu škály možného postoje – tu pozitivní. Všichni, kteří vůči zastávce/čekárně/přístřešku/ nejsou naladěni vyloženě pozitivně, budou mít tendenci volit odpověď „ne“, ačkoli ve skutečnosti vůči němu nejsou naladěni ani negativně (např. vidí kladné i záporné aspekty, uvědomují si složité souvislosti problém, nebo se zkrátka nedokáží nebo nechtějí rozhodnout).

10. Pokud navrhovatel v návrhu poukazuje na vyjádření obce Škrdlovice, které bylo vyhotoveno dne 25. 2. 2019 k návrhu územního plánu z října 2018, uvádí k tomu odpůrce, že po několika letech se v dané obci aktualizuje stávající územní plán z roku 2010, který neodpovídá současné legislativě. Aktualizuje se formou nového územního plánu. Ve fázi jeho připomínkování bylo ze strany obce poukázáno na nedostatky a chyby zakreslené v návrhu územního plánu z října 2018, které byly převzaty ze starého územního plánu. Tento nedostatek se týkal mj. špatného zakreslení stávajících autobusových zastávek, které neodpovídají skutečnosti a projektant je chybně zanesl do návrhu územního plánu. V tomto případě nejde o budování nové autobusové zastávky, která by měla být přesunuta do ploch Q před kapličkou, kdy zavádějícím způsobem a bez dalšího vysvětlení navrhovatel odkazuje na vyjádření obce ze dne 25. 2. 2019. Jednalo se vždy o nesprávné zakreslení stávající zastávky do prostoru, kde se skutečně nenachází a obec Škrdlovice požadovala nápravu. Projektant v tomto případě chybně zakreslil zastávku na p. č. 696/2 v k. ú. Škrdlovice před dům č. p. 72. Ohledně chybného zakreslení zastávky a stávající kaple a skutečného zakreslení zálivu zastávky a autobusového přístřešku do snímku katastrální mapy odpůrce odkázal na přílohu svého vyjádření, přičemž k tomu, že se jedná o opravu zakreslení, poukázal odpůrce na příslušný dopis Městského úřadu Žďár nad Sázavou, odboru rozvoje a územního plánování ze dne 17. 5. 2019, zn. 24733/2019/MUZR, RUP/488/15/DF. Z toho dle odpůrce vyplývá, že projektant měl v návrhu územního plánu více chyb a tento dokument byl ve fázi jeho projednávání s dotčenými orgány, nikoliv s veřejností. Slovní spojení „opravit umístění autobusových zastávek“ je v tomto dopisu Městského úřadu Žďár nad Sázavou dokonce zvýrazněno.
11. Nadto dle odpůrce o umístování zastávek obecní úřad nebo obec nemůže rozhodovat, neboť tyto otázky spadají do působnosti dotčených a specializovaných orgánů. Tyto orgány k posunu stávajících zastávek v rámci projednávání návrhu územního plánu pokyn nedaly.
12. Současné vedení obce Škrdlovice se dle vyjádření odpůrce zabývalo i přesunutím zastávky do prostoru, který projektant v návrhu územního plánu chybně zakreslil. V této věci byl projektantem vypracován návrh – studie, který byl následně předán dotčenému orgánu, Policii ČR, dopravnímu inspektorátu, který k tomuto umístění vydal nesouhlasné stanovisko. Už z tohoto důvodu není možné do chybně zakresleného prostoru přesunout umístění stávající zastávky, která se nachází na okraji parku na pozemku p. č. 794/1.
13. Obec Škrdlovice v prostoru stávající autobusové zastávky zrealizovala přístřešek, pro který muselo být vydáno kladné stanovisko Krajského úřadu Kraje Vysočina, odboru dopravy a silničního hospodářství, oddělení dopravní obslužnosti, neboť pro jeho stavbu byla získána dotace. Pokud by oddělení dopravní obslužnosti nevydalo souhlas k vybudování nového

přístřešku, nebylo by možné u stávající zastávky tento přístřešek zrealizovat s finanční podporou Kraje Vysočina.

### III. Posouzení návrhu

14. Krajský soud v Brně po posouzení návrhu dospěl k závěru, že daný návrh je **důvodný**. Soud ve věci rozhodl ve smyslu § 91a odst. 3 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“) usnesením do 30 dnů, přičemž jednání ve věci nebylo třeba nařizovat.
15. Podle § 91a odst. 1 písm. a) s. ř. s. se lze návrhem u soudu za podmínek stanovených zvláštním zákonem domáhat určení, že návrh na konání místního referenda nemá nedostatky. K tomu soud uvádí, že zmíněným zvláštním zákonem je zákon o místním referendu.
16. Podle § 57 odst. 1 zákona o místním referendu má přípravný výbor právo domáhat se ochrany u soudu podle zvláštního právního předpisu (jímž je s. ř. s.), jestliže nesouhlasí s výzvou obecního úřadu nebo magistrátu statutárního města k odstranění vad podle § 12 odst. 2 zákona o místním referendu.
17. Podle § 57 odst. 2 písm. a) zákona o místním referendu je třeba návrh podat nejpozději do 10 dnů od doručení písemné výzvy k odstranění vad. V této souvislosti soud uvádí, že daná podmínka byla ve věci splněna a návrh byl podán včas.
18. Podle zmíněného § 12 odst. 2 zákona o místním referendu *„[n]emá-li návrh přípravného výboru náležitosti stanovené podle § 10 a 11 nebo obsahuje-li nesprávné nebo neúplné údaje, obecní úřad nebo magistrát statutárního města neprodleně písemně vyzve zmocněnce, aby takové nedostatky ve stanovené lhůtě, která nesmí být kratší než 7 dnů, odstranil. Současně obecní úřad nebo magistrát statutárního města návrh přípravného výboru zmocněnci podle potřeby vrátí a o tomto postupu učiní zápis a přiloží k němu kopii návrhu přípravného výboru.“*
19. Podle § 12 odst. 3 zákona o místním referendu *„[v] případě, že obecní úřad nebo magistrát statutárního města nevyrozumí zmocněnce o tom, že návrh přípravného výboru nemá nedostatky, nebo ho nevyzve k jejich odstranění, považuje se takový návrh přípravného výboru po uplynutí lhůty 30 dnů od jeho podání za bezvadný.“* Dále dle § 12 odst. 4 zákona o místním referendu *„[b]ezvadný návrh přípravného výboru předloží rada obce k projednání zastupitelstvu obce na jeho nejbližším zasedání; obdobně postupuje rada města, která bezvadný návrh přípravného výboru předloží k projednání zastupitelstvu statutárního města.“*
20. Dle § 10 odst. 1 zákona o místním referendu musí návrh přípravného výboru obsahovat *„a) označení území, na němž se konání místního referenda navrhuje, b) znění otázky, popřípadě otázek, navržené k rozhodnutí v místním referendu, c) odůvodnění návrhu, d) odhad nákladů spojených s provedením místního referenda a realizací rozhodnutí přijatého v místním referendu a způsob jejich úhrady z rozpočtu obce, popřípadě statutárního města, e) označení zmocněnce z členů přípravného výboru, f) jména a příjmení členů přípravného výboru, jejich datum narození, místo, kde jsou přihlášení k trvalému pobytu, kterým se rozumí adresa pobytu (dále jen „adresa“), a jejich vlastnoruční podpisy.“* Dále podle § 10 odst. 2 zákona o místním referendu *„[p]řílohu návrhu přípravného výboru, která je jeho součástí, tvoří podpisová listina (§ 11) s očíslovanými podpisovými archy.“*
21. Náležitosti podpisových archů řeší § 11 zákona o místním referendu. Dle odstavce 1 tohoto ustanovení musí každý podpisový arch obsahovat *„a) označení území, na němž se má místní referendum konat, b) znění otázky, popřípadě otázek, navržené k rozhodnutí v místním*

referendu, c) jména a příjmení členů přípravného výboru a jejich adresu, d) upozornění pro oprávněné osoby podporující konání referenda tohoto znění: „Ten, kdo podepíše vícekrát tentýž návrh na konání místního referenda nebo kdo podepíše podpisovou listinu, ač není oprávněnou osobou podle zákona o místním referendu, nebo kdo v podpisové listině uvede nepravdivé údaje, dopouští se přestupku, za který mu může být uložena pokuta do výše 3 000 Kč.“ „Dále dle § 11 odst. 2 zákona o místním referendu „[o]právněná osoba podporující konání místního referenda uvede na podpisovém archu své jméno, příjmení, datum narození, adresu a připojí vlastnoruční podpis.“ Konečně podle § 11 odst. 3 zákona o místním referendu „[n]ávrh přípravného výboru a podpisové listiny nesmí být vystaveny v prostorách státních orgánů a orgánů územní samosprávy.“

22. Soud z výzvy k odstranění nedostatků ze dne 9. 12. 2019, č. j.648/2019/skrdl, kterou mu zaslaly obě strany sporu, ověřil, že touto výzvou Obecní úřad Škrdlovice navrhovatele vyzval dle § 12 odst. 2 zákona o místním referendu k odstranění nedostatků návrhu na konání předmětného místního referenda. Obecní úřad zde uvádí, že nedostatek předepsané náležitosti dle § 10 zákona o místním referendu je znění otázky, které má být „nesprávně formulované, dezinformační a pochybné“. Odpůrce zde odkázal na definici zastávky dle příslušné normy ČSN, problematiku staveb dle zákona č. 183/2006 Sb., o územním plánování a stavebním řádu (stavební zákon), skutečnost, že zastávka „již historicky existuje“, či nesrozumitelnost otázky ve vazbě na požadavky § 8 odst. 3 zákona o místním referendu. Tato výzva se tedy nese v duchu vyjádření k návrhu, které soudu poskytl odpůrce.
23. K dané věci zdejší soud uvádí, že obdobnou problematikou se zabýval již i Nejvyšší správní soud, jehož závěry lze na nastolenou otázku přiléhavě aplikovat. Jedná se zejména o rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 31. 8. 2017, č. j. Ars 2/2017-60, publikovaný pod č. 3641/2017 Sb. NSS (rozhodnutí Nejvyššího správního soudu jsou dostupná na [www.nssoud.cz](http://www.nssoud.cz)). Dle jeho právních závěrů, vyjádřených v právní větě publikované ve zmíněné Sbírce rozhodnutí Nejvyššího správního soudu, „[p]ři přezkoumání náležitostí návrhu přípravného výboru podle § 12 zákona č. 22/2014 Sb., o místním referendu a o změně některých zákonů, obecní úřad zkoumá formální náležitosti návrhu podle § 10 a § 11 zákona o místním referendu a nepřísluší mu zabývat se přípustností navržené otázky. Proto ani soud v řízení o určení, že návrh na konání místního referenda nemá nedostatky [§ 91a odst. 1 písm. a) s. ř. s. a § 57 odst. 1 písm. a) zákona o místním referendu], nezkoumá přípustnost navržené otázky.“
24. V podrobnostech Nejvyšší správní soud v rozsudku ze dne 31. 8. 2017, č. j. Ars 2/2017-60, uvedl:

[34] Jak bylo uvedeno shora, podle § 12 odst. 2 zákona o místním referendu může obecní úřad přezkoumávat návrh pouze z pohledu případné absence náležitostí dle § 10 a 11 zákona o místním referendu, případně z pohledu nesprávných či neúplných údajů. Podle § 10 jsou náležitostmi návrhu přípravného výboru označení území, na němž se má referendum konat, znění otázky (otázek) navržených k rozhodnutí v referendu, odůvodnění návrhu, odhady nákladů, označení zmocněnce z členů přípravného výboru, údaje o členech přípravného výboru. Ustanovení § 11 zákona o místním referendu stanoví náležitosti podpisových listin, mezi které patří i znění otázky či otázek navržených k rozhodnutí v referendu.

[35] Ačkoliv se jak v § 10, tak v § 11 zákona o místním referendu hovoří o znění otázek navržených k rozhodnutí v referendu, nevyplývá z nich, že by se měl obecní úřad zabývat tím,

*zda lze o navržené otázce referendum konat. Tuto pravomoc má podle § 13 odst. 1 zákona o místním referendu totiž až zastupitelstvo obce, jemuž byl bezvadný návrh (ve smyslu § 12) předložen.*

[36] *Uvedený závěr vyplývá i ze stěžovatelem zmiňovaného usnesení Územní plán Běloky. Lze poukázat i na shodný závěr odborné literatury (Rigel, F.: Zákon o místním referendu s komentářem a judikaturou. Praha: Leges, 2011. s. 113 - 115). Lze jej také dovodit i z rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 18. 6. 2013, č. j. Ars 2/2013 – 59, č. 2919/2013 Sb. NSS, ve věci referenda k výstavbě obchodního zařízení v Plzni, kde soud v bodě [30] dovodil, že možnost účinně zpochybnit přípustnost položené otázky je v řízení o neplatnosti hlasování nebo neplatnosti rozhodnutí v místním referendu dána pouze tehdy, nebyl-li v této věci podán procesně projednatelný návrh podle § 91a odst. 1 písm. b) s. ř. s., tedy návrh na vyhlášení místního referenda, kterým se případně nahrazuje rozhodnutí zastupitelstva podle § 13 zákona o místním referendu. Ačkoliv se Nejvyšší správní soud v dané věci touto otázkou nezabýval podrobně, neboť nebyla předmětem sporu, je zřejmé, že neměl pochybnosti, že přípustnost otázky položené v referendu se řeší právě až ve fázi rozhodování zastupitelstva o vyhlášení referenda, nikoliv ve fázi přezkoumání náležitostí návrhu přípravného výboru obecním úřadem.*

[37] *Správnost tohoto závěru vyplývá i z toho, že vady návrhu ve smyslu § 12 zákona o místním referendu jsou v zásadě vždy odstranitelné (doplnění odůvodnění návrhu nebo dalších podpisů), proto je ostatně nastaven proces napravení těchto vad, který by u neodstranitelných vad nepřicházel v úvahu. Oproti tomu, pokud je shledána zastupitelstvem podle § 13 odst. 1 zákona o místním referendu nepřípustnost položené otázky, jedná se z povahy věci o neodstranitelnou vadu, neboť pro jakkoliv jinak zformulovanou otázku jsou nepoužitelné podpisové listiny, které musí znění otázky obsahovat. I proto § 13 s žádným možným odstraňováním tohoto nedostatku návrhu nepočítá.*

[38] *Lze tak shrnout, že při přezkoumání náležitostí návrhu přípravného výboru podle § 12 zákona o místním referendu obecní úřad zkoumá formální náležitosti návrhu podle § 10 a § 11 zákona o místním referendu a nepřísluší mu zabývat se přípustností navržené otázky. Proto ani soud v řízení o určení, že návrh na konání místního referenda nemá nedostatky [§ 91a odst. 1 písm. a) a § 57 odst. 1 písm. a) zákona o místním referendu], nezkoumá přípustnost navržené otázky.*

25. Výše uvedené pro nyní projednávanou věc znamená, že obecní úřad byl v dané fázi, při posuzování návrhu z hlediska § 12 odst. 2 zákona o místním referendu, oprávněn zkoumat toliko formální náležitosti tohoto návrhu, jak jsou uvedeny v § 10 a 11 zákona o místním referendu (shodně viz Mikeš, P. In: Kühn, Z., Kocourek, T. a kol. Soudní řád správní. Komentář. Praha: Wolters Kluwer ČR, 2019, s. 794). Obecnímu úřadu nepříslušelo, stejně jako to nyní nepřísluší ani soudu, zkoumat, zda lze o navržené otázce referendum konat. Pod toto hledisko „přípustnosti otázky“, je třeba zahrnout všechny požadavky, které na referendovou otázku kladou ustanovení § 6, § 7 a § 8 odst. 3 zákona o místním referendu [ve zkratce zda tedy věc spadá do samostatné působnosti obce (§ 6), zda se nejedná o problematiku, ohledně níž nelze dle výslovných ustanovení zákona místní referendum konat (§ 7), a zda otázka navržená pro místní referendum je jednoznačně položena tak, aby na ni bylo možno odpovědět slovem „ano“ nebo slovem „ne“ (§ 8 odst. 3)]. O tom svědčí rovněž závěry vyplývající z bodu [55] a [56] citovaného rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 31. 8. 2017, č. j. Ars 2/2017-60.

26. Odpůrce (resp. obecní úřad) se však ve své výzvě k odstranění nedostatků ze dne 9. 12. 2019, č. j.648/2019/skrdl, prakticky nevěnoval otázkám upraveným v § 10 a § 11 zákona o místním referendu, nýbrž hledisku přípustnosti referendové otázky, jaký vyplývá ze zmiňovaných ustanovení § 6, § 7 a § 8 odst. 3 zákona o místním referendu. Takový postup odpůrce nebyl možný ani „prostřednictvím“ např. § 10 odst. 1 písm. b) zákona o místním referendu, dle kterého návrh přípravného výboru musí obsahovat „*znění otázky, popřípadě otázek, navržené k rozhodnutí v místním referendu*“. Obecní úřad v dané fázi totiž posuzuje v zásadě toliko to, zda je referendová otázka obsahem návrhu, nikoli přípustnost takové otázky; to již přísluší až v další fázi dle § 13 odst. 1 zákona o místním referendu zastupitelstvu obce.
27. O skutečnosti, že se odpůrce (obecní úřad) nevěnoval formálním náležitostem návrhu, nýbrž že těžiště své činnosti spatřoval v posouzení přípustnosti referendové otázky, svědčí rovněž vyjádření, které podal k návrhu, v němž jednak rozvíjí své dřívější úvahy o přípustnosti dané otázky, jednak provádí sofistikovaný rozbor této věci z logických, lingvistických a dalších hledisek. Jak již však bylo řečeno, takový postup nebyl namístě.
28. Co se týká náležitostí návrhu dle § 10 a 11 zákona o místním referendu, neshledal zdejší soud, že by některá z nich nebyla splněna. To ostatně ve výzvě k odstranění nedostatků ze dne 9. 12. 2019, č. j.648/2019/skrdl, ani ve vyjádření k návrhu nezpochybňoval ani odpůrce (pokud posuzoval znění otázky, nebyl k tomu, jak již bylo rozvedeno výše, v dané fázi oprávněn). Za účelem posouzení, zda jsou náležitosti návrhu dle § 10 a 11 zákona o místním referendu splněny, se soud seznámil s předmětným návrhem a jeho přílohami, které tvořily jednotlivé podpisové listiny. Další listiny a podklady, které šly nad tento rámec, a které soudu zaslal především odpůrce (viz jeho vyjádření k návrhu), považoval soud vzhledem k předmětu sporu a svým rozhodovacím důvodům za nadbytečné.
29. Soud pro úplnost dodává a zdůrazňuje, že tímto usnesením neposuzoval přípustnost předmětné referendové otázky. Vyřešení této problematiky náleží primárně zastupitelstvu obce [a až sekundárně soudu, pokud by se navrhovatel případně domáhal ochrany dle § 91a odst. 1 písm. b) s. ř. s.].

#### IV. Závěr a náklady řízení

30. Krajský soud v Brně tedy na základě výše uvedených důvodů dospěl k závěru, že návrh na konání místního referenda ze dne 25. 11. 2019 v obci Škrdlovice o navržené otázce „*Souhlasíte s umístěním autobusové zastávky s čekárnou – přístřeškem v parku před Kaplí svatých Cyrila a Metoděje na pozemcích parcelní číslo 698/2, 698/35, v katastrálním území Škrdlovice?*“ nemá nedostatky.
31. Usnesení bude doručeno navrhovateli a odpůrci. Současně bude vyvěšeno na úřední desce soudu; usnesení nabývá právní moci dnem vyvěšení na úřední desce soudu (§ 93 odst. 5 s. ř. s.).
32. O náhradě nákladů řízení bylo rozhodnuto na základě § 93 odst. 4 s. ř. s., dle kterého ve věcech místního referenda nemá žádný z účastníků právo na náhradu nákladů řízení.

#### Poučení:

Proti tomuto usnesení lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává u Nejvyššího správního soudu. V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho

zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Brno 17. ledna 2020

JUDr. Zuzana Bystřická, v.r.  
předsedkyně senátu